

Psalmul 57

3 *El îmi va trimite izbăvire din cer,
în timp ce prigonitorul meu îmi aruncă
ocări. (Oprire) Da, Dumnezeu Își va
trimite bunătatea și credincioșia.*
4 *Sufletul meu este între niște lei:
stau culcat în mijlocul unor oameni care
varsă flăcări, în mijlocul unor oameni ai
cărora dinți sunt sulite și săgeți,
și a căror limbă este o sabie ascuțită.*
5 *Înalță-Te peste ceruri, Dumnezeule,
peste tot pământul să se întindă slava Ta !*
6 *Ei întinseseră un laț sub pașii mei ;
sufletul mi se încovoia, și-mi săpaseră o
groapă înainte : dar au căzut ei în ea. –
(Oprire)*
7 *Inima mea este tare, Dumnezeule, inima
mea este tare ; voi cânta, da, și voi suna
din instrumentele mele.*
8 *Trezește-te, suflete ! Treziți-vă, lăută și
harpă ! Mă voi trezi în zori de zi.*
9 *Te voi lăuda printre popoare, Doamne!
Te voi cânta printre neamuri.*
10 *Căci bunătatea Ta ajunge până la
ceruri, și credincioșia Ta până la nori.*
11 *Înalță-Te peste ceruri, Dumnezeule,*

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 – 12 18 – 20
JOI	18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

**„Să trăiești în pace, și pacea să
fie cu casa ta și cu tot ce este al
tău” !**
I SAMUEL 25 : 6

peste tot pământul să se întindă slava Ta !

Psalmul 58

Către mai marele cântăreților – „Nu
nimici” – O cântare de laudă a lui David
1 *Oare, tăcând, faceți voi dreptate?
Oare așa judecați voi fără părtinire,
fiii oamenilor?*
2 *Dimpotrivă! în inimă săvârșiți
nelegiuiri;
în țară, puneți în cumpănă
silnicia mâinilor voastre.*
3 *Cei răi sunt stricați încă din pântecul
mamei lor; mincinoșii se rătăcesc odată cu
ieșirea din pântecul mamei lor.*
4 *Au o otravă ca otrava unui șarpe,
ca otrava unei aspide surzi,
5 care n-aude glasul vrăjitorilor, glasul
fermecătorului celui mai iscusit.*
6 *Dumnezeule, zdrobește-le dinții din
gură! Smulge, Doamne, măselele acestor
pui de lei !*
7 *Să se risipească întocmai ca niște ape
care se scurg ! Săgețile pe care le-aruncă
ei să fie niște săgeți tocite!*
8 *Să piară ca un melc care se topește
umblând ; să nu vadă soarele, ca
stârpitura unei femei !*
9 *Înainte ca oalele voastre să simtă focul
de spin, verde sau uscat, îl va lua vârtejul.*
10 *Cel fără prihană ...” . [Cont. în nr. viitor]*

Editorial. Păduri care ard (II)

Deci limba omului este un foc, o lume de nedreptate, un rău de neîmplânzit, zgomotos, plin de otravă de moarte – Dumnezeu o spune, iar viața dovedește adevărul sentinței dumnezeiești.

Dumnezeu a dat oamenilor vorbirea ca să-L laude, să propovăduiască adevărul Lui, să iubească. Lucrul acesta a fost împlinit numai printr-o singură limbă omenească : numai Isus, Domnul, a împlinit desăvârșit în aceasta voia lui Dumnezeu.

În gura Lui nu s-a găsit viclenie, na insultat când a fost insultat, n-a amenințat când a fost chiuit. În cuvintele Lui ca și în ființa Lui nu s-au găsit decât har și adevăr. Despre El se spune : „Tu ești cel mai frumos dintre oameni, harul este turnat pe buzele tale.” (Psalmul 45 : 2)

Dar ce a scos din gura lui omul născut în păcat ? „Gâttelejul lor este un mormânt deschis; se slujesc de limbile lor ca să înșele; sub buze au venin de aspidă. Gura le este plină de blestem și amărăciune.” (Romani 3 : 13 - 14)

Toți oamenii sunt conform firii și înclinației lor, mult mai degrabă pregătiți de a sluji calomniei, să ducă mai departe răul decât binele. Iar dacă unul nu participă la calomnie și la a face rău altora, nu este totuși ceva în noi, care găsește plăcerea s-o asculte ? Cuvântul rău care se spune despre altul, nu are el un aliat în inima noastră ?

Atunci nu este nici o mirare că lucrul dezavantajos care se povestește despre altul, zboară repede mai departe, ca focul mistuitor al pădurii. Ce mistuie, ce pagube face, cui îi pasă ?

Mulți oameni au rămas prin calomnie fără încrederea superiorilor lor, fără dragostea camarazilor lor, fără onoare și prestigiu, fără numele lor bun. Fericirea multor căsnicii pașnice a fost distrusă prin calomnie.

[Continuare din pagina 1]

Un asemenea om se simte dintr-odată înconjurat de o pădure arzând de neîncredere și ură sau de ocară și dispreț, se încinge din toate părțile și cât de rar reușește să rupă rețelele de calomnie !

Oamenii vor da în veșnicie socoteală de orice cuvânt nefolositor pe care l-au spus. De-ar putea recunoaște mulți în păcatele vorbelor lor rele, muștrați prin Cuvântul serios și sfânt al lui Dumnezeu, de ce anume au nevoie : împăcare și o inimă nouă.

Cine este sincer, să se lase îndemnat să nu spună niciodată ceva dăunător în spatele unui alt om, pe care să nu i-l fi spus mai înainte în față.

De-ar fi găsiți mulți în mijlocul nostru, care cu seriozitate sfântă să ia apărarea unui om absent, atât cât îi stă în putință, să-l scuze și să se împotrivescă bârfitorului !

În privința aceasta este totuna dacă este vorba despre un superior sau despre un camarad, despre bogat sau sărac, despre bărbat sau femeie.

Unde sunt creștini, acolo să găsească orice om absent un protector împotriva săgeților care zboară ziua și de ciurma calomniei care umblă în întuneric.

Gândurile lui Dumnezeu despre bârfitori sunt foarte serioase : „Pe cel care-l vorbește de rău în ascuns pe aproapele său, îl voi nimici.” (Psalmul 101 : 5) Dumnezeu n-a spus numai în sfintele porunci de la Sinai :

„Să nu depui mărturie falsă împotriva aproapei tale !” – Și cine n-a învățat aceasta și din nenorocire a încălcat-o adesea ? –

El spune și în Noul Testament : „Nu vă vorbiți de rău !” ... [Preluare din : Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui: Anul III - Georg von Viebahn, BERLIN, 1898 Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate, Ackerstrasse 142]

Lumini peste veacuri (I) [Petru Popovici]

CAPITOLUL 15

JOHN WESLEY

„Simplitatea mare precum și solemnitatea întregului serviciu m-au făcut să uit perioada celor 1700 de ani și m-au transportat cu spiritul într-una din acele adunări unde nu era formalism și stat, ci în care conducea apostolul Pavel, făcătorul de corturi, sau Petru, pescarul, sub călăuză Duhului și a puterii”.

Experiența lui Wesley cu frații moravieni pe bordul corăbiei, precum și probarea inimii sale de către Spangenberg cu privire la nașterea din nou și siguranța mântuirii, au făcut o impresie neuitată asupra întregii sale vieți și în mod permanent a influențat nu numai învățătura sa, ci și comportarea sa în timpurile de încercare și persecuții.

Întorcându-se în Anglia după doi ani, Wesley scria în jurnalul său :

„Am mers în America să convertesc pe indieni, dar oh ! cine mă va converti pe mine ? Cine va fi acela care mă va scăpa de această inimă rea și necredincioasă ?

Eu am o religie de vreme bună. Eu pot vorbi bine și cred că vreme nu e nici un pericol, dar să nu mi se arate moartea în față, căci îndată duhul meu se tulbură.

Eu nu pot să spun : „Moartea îmi este un câștig !”

În Marea Britanie, John și Carol Wesley s-au împrietenit cu „frații moravieni”.

Peter Boehler, mai târziu conducător de seamă în Biserica Moraviană, a fost binecuvântat în mod deosebit în eforturile sale de a-l conduce pe John Wesley la deplina lumină a Evangheliei. La data de 4 martie 1738, Wesley a scris în jurnalul său ...

[Continuarea în numărul viitor]

BOLI EVITABILE

22. Melci și schizofreni

[Continuarea din numărul trecut]

Analiza pacienților care au recăzut în demență, a arătat că cea mai obișnuită cauză a fost conflictul emotiv în cadrul mediului înconjurător.

Părinții sunt un factor important în formarea copiilor lor pentru adaptarea încetul cu încetul la condițiile lumii exterioare și evident ei joacă un rol în dezvoltarea schizofreniei.

Părinții Rosemary-ei au făcut prea puțin pentru a o pregăti în vederea intrării în universitate. Viața ei a fost încătușată în lanțurile aurite ale basmelor.

Din cauză că ceilalți copii nu au înțeles-o, ea i-a evitat, iar părinții în loc să o antreneze la adaptare, i-au luat apărarea.

Poate că părinții au citit pe undeva că oprimarea personalității nu este indicată și au preferat să-i alimenteze capriciile. Activitatea sa era redusă la zero pentru că nu a fost pusă niciodată să lucreze.

Nu toți înțelegem proprietățile chimice ale muncii fizice, dar este un fapt bine cunoscut că **munca este un factor atât preventiv cât și curativ în numeroase tulburări mintale.**

Multe mame spală farfuriile cu scuza „mai bine fac singură această muncă decât să am remușcări că am pus-o pe Milly să o facă”.

O astfel de judecată indică o dragoste maternă greșită și poate să cauzeze o perturbare a personalității la Milly ...

Cel mai bun remediu pentru a o elibera de efectele vătămătoare ale gândurilor (toxice), este activitatea fizică. Nu există un aparat psihoterapeutic mai bun decât peria și mătura.

Compățimesc adolescentul care nu este pus să lucreze.

Un tată îngăduitor curăță singur zăpada de pe cărări și de pe stradă din cauză că tinerelul său fiu s-a întors acasă noaptea târziu. Tăticul a fost periclitat de un atac de cord, în timp ce flăcăul, înalt de un metru și optzeci, își pierdu dimineța dormind.

Tinerelului i s-au creat condiții ca să viseze „castele spaniole” dar nu a fost niciodată învățat să construiască pe pământ un bordei de lemn. **Psihiatria recunoaște că trândăvia este o caracteristică frecventă a schizofrenilor.**

Dr. Williams S. Sadler scrie : „În multe asemenea cazuri sunt tineri care nu sunt dispuși să accepte restricțiile sociale și condițiile culturale ale mediului înconjurător” (*Practice of Psychiatry*, St. Louis, C. V. Mosby Co., 1953, pag. 396).

Ei nu au niciodată poftă să facă un efort constructiv pentru adaptare din cauză că este mult mai ușor să fugă de lucru și de oamenii adevărați, retrăgându-se în spiralele încălcite ale fanteziei lor ...

[Va continua]

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. (Romani 3 : 23)

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. (Romani 6:23) „Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

[EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16]